

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

57. De admissione Alpaidis pellicis & dimissione Plectrudis à Pipino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

196 DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
Monasteriensem prædicatione sua illustrasse, tradunt Mo-
nachi Werdenenses in vita ipsius.

D I S S E R T A T I O LVII.

De admissione Alpaidis pellicis & dimissione Plectrudis
à Pipino.

IAm 14. annum in maioratu Austrasiæ, in Franciæ ma-
ioratu sextum aut octaum annum agebat Pipinus Her-
stallus, Heros pacis & belli gestis spectatissimus. Suspi-
ciebat eum totus penè orbis, hostibus omnibus formi-
dabilis, bonis summè amatus, ubique victor secundam
fortunam quasi uxorem duxerat. Verùm huius terre thea-
trum nil ab omni parte producit beatum. Qui feroces po-
pulos domare, proprios affectus domare non valuit. Versa-
batur in eius aulâ numerosa variarum Prouinciarum nobi-
litas, Duces, Marchiones, Comites, Dynastæ prout Princi-
pum fælicitatem solent sequi: inter eos quidam cui nomen
Dodo. Comitibus titulo decoratus, adeo adulationis simulatio-
nisque technis instructus, vt Principem locum apud Pipinum
facile teneret, ab eo libenter audiretur, nihil maioris nego-
tij ille gerere, quod non Dodonis consilio, calculo esset mu-
nitum, approbatum; solus ipse Principis aures obsidere.
Sed vtinam in admittendo consiliario & amico cautiorem
delectum habuisset Pipinus? vtinam illi obtigisset quod A-
lexandro Imperatori, de quo Lampridius: *Amicos sanctos &
venerabiles habuit; non malitiosos, non furaces, non factiosos, non
callidos, non ad malum consentientes, non bonorum inimicos, non li-
bidinosos, non crudeles, non circumuentores sui, non irrisores, non qui
illum tanquam fatuum circumducerent: sed sanctos, venerabiles,
continentes, religiosos, amantes Principis sui, & qui de illo nec*
ipso

*ipſi viderent, nec viſui eſſe vellent; qui nihil vnderent, nihil men-
 irentur, nihil fingerent, numquã deciperent aſtimationem Principis
 ſui, ſed amarent.* Vtinam hæc tibi Pipine? Recepisti inimi-
 cum amicum, deſultorem conſultorẽ, ſui magis quam tui
 amantem. Habebat ſecum Dodo ſororem Alpaidem voca-
 tam, cui blandus formæ decor, & præter formæ deco-
 rem nihil decoris inerat. Illa luminibus Pipini ſeſe obiec-
 tare, leuibus geſtibus perſtringere, fascinare, ac (ita lo-
 quar) vt altera Herodias ante Pipinum ſaltitare. Ille vt
 alter Holofernes in oculis ſuis capi, vt alter Herodes pu-
 ellę tripudia amare, approbare, omnia mentis cogitata,
 omnia oris effata in eam conuertere. Dodo hinc optimam
 occaſionem ratus ſe ſuaque deſtinata promouendi, tam
 Pipini, quam ſororis mutuos ignes accendere; ſaſtidium
 Plectrudis ingerere, nihil veritus ſibi familieque probro-
 ſam notam, nihil Principis æſtimationem, nihil aduerſa-
 riorum quorumcumque conatus, ſolummodo Germanam
 Principis conſortem nanciſceretur. Quid plura? concu-
 piſcentia cum conceperit, parit peccatam. Erumpit im-
 potens flamma velut Æthnæis faucibus eructata, contine-
 ri neſcia. Concluditur cooperante Dodone nefas. Au-
 ſtraſiã totã, Franciã totã aſpicientibus & gementibus Al-
 pais in palatium ſolemniſter recipitur: abire legitima vxor
 Plectrudis ſpectatæ honeſtatis Matriona, matrimoniale
 plurium annorum thalamum diſſidij hætenus expertem
 propudioſo ſcortulo cedere cogitur, Pipino

Vnde altior exit

Cafus, & impulſæ præceps immane ruinae

Quid animi S. Lamberto ſpirituali Patri iam fuerit & vi-
 ta & Martyrium oſtendunt. S. Willibrordus apud Fri-
 ſios Apoſtolico operi intentus auditã Mecenatis ſui libe-
 raliffimi, huc vſque pientiffimi deformi Metaphorã, in-

gentem dolorem animo concepit: timuit salutis eius æternum naufragium, Ecclesiæ teneræ Frisiæ deplorandum occasum. Quin toti Austrasiæ, quæ sacra, quæ prophanæ summum periculum imminere. Docent enim exempla, Principes in fædum publicum adulterium lapsos, omnem honestatem, omnem religionem exuere, cælum terrâ, sacra prophanis miscere, iusto Dei iudicio in hæresim & Ecclesiæ persecuciones deuolui. Idem iam timendum; quare assiduis precibus pulsandam Dei misericordiam, Principem ad senio rem mentem reducat, ab Ecclesia sua omne malum auertat. Plectrudis interim quiritat, gemit, lachrymatut. Tandem videns maritum ad conceptam libidinem obstinare, Coloniam Agrippinam discedit, vbi mente ad patientiam compositâ, per aliquot annos se continet in palatio ad Capitolium dicto, per dia & pernox coelum fatigando pro eius respicientiâ. Viro destituta, Deo se totam tradens, spiritualibus Instructoribus & consolatoribus vsa est, sanctis viris & Episcopis Swiberto, Velleico, &c. quo in negotio S. Willibrordum non postremas tenuisse, nolim negari.

Quod ad annum, Aubertus Miræus in Annalibus Belgicis ait admissionem illam Alpaidis accidisse anno 694. quod nos secuti sumus in tabula nostra Chronologica anno 1626. Saltem ex contextu historiarum certum est, si non determinatè, circa illum tamen annum euenisse; quo tempore Coloniensem Cathedrâ moderabatur Giso successor Aldewini.

Quæri hic potest, An Pipinus repudiauerit, aut repudiare tentauerit Plectrudem cum matrimonij scilicet dissolutione, vt vidimus præcedenti sæculo in Henrico 8. Angliæ Rege, & Henrico Borbonio Rege Franciæ & Nauaræ: An solum agnitâ quidem Plectrude vt legitimâ, sed

ne-

neglectâ, alienis amoribus Alpaidis frui voluerit.

Authores nihil expresse asserunt : nihilominus eorum verba posteriorem partem magis significant. Sigeberti in Chronico sunt : *Sanctus Lambertus Pipinum Principem increpare ausus quod pellicem Alpaidem sua legitima uxori Plectrudi superduxerit à Dodone, &c.* Superduxit id est ad legitimum coniugium adiunxit. Similia sunt plurium aliorum. Præterea passim Authores habent in fœdum, publicum, notorium adulterium incidisse. Nullibi occurrit mentio dissolutionis matrimonij tentatę. Numquam legitur Pipinus aliquando causam matrimonij dissolutionis allegare, numquam infirmitatem cum Plectrude obijcere, prætere, aut coram aliquo Iudice proponere. Numquã apud Scriptores, matrimonium inter Pipinum & Plectrudem vt dubium proponitur, sed semper vt certum, legitimum, stabile. Sanctus Lambertus Pipinum arguens, numquam illi matrimonij firmitatem, indissolubilitatem obijcit, solum ipsi peccatum tanquam exploratum & manifestum adulterium impropert, solum iniuriam uxori, Sacramento irrogatam inculcat. Denique Plectrudis frequenter apud Historicos appellatur nouerca Caroli Martelli; nouerca verò non dicitur, nisi quæ iusta fuerit Patris vxor.

Vnus & alter, vt Blondus Flavius, decadis prime lib. 10. Alpaidem legitimã Pipini vxorem faciunt; verum exteri in rebus exteris ordinariè labuntur : ideo non audiendus talis vnus aut alter contra indubitata & consentientia interna Patrię monumenta.

Non nesciebat Pipinus Plectrudem, legitimam conthoralem pluribus annis arctissimè sibi coniunctam, præclararum prolium fœcundam matrem conscientia testabatur, verum transuersa libidine actus, iusta negligens, omnia

nia flocci facit. Videns meliora probansque, deteriora sequebatur. Reçè dixit Tullius: *Nulla facilius ad maleficium causa, quam turpis amor & intemperans libido commouere potuit.* Tantopere viscosum illud virus Principem virum illaqueauit, vt per largum annorum spatium nullorum, quantumuis charorum, monitis, nec ipsamet stimulante conscientia elaquari quiret. Contingebat ipsi quod Augustinus consimili luto herens de seipso scribit: *Suspirabam ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea voluntate; velle meum tenebat inimicus & inde funes mihi fecerat. Ex peruersa enim voluntate facta est consuetudo, & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas, quibus quasi quibusdam annulis sibi me annexis, tenebat me stricte dura seruitus. lib. 8. conf. cap. 5.* Quousque vero sic ligatus fuerit Pipinus, discutietur aliàs.

Quod genus fuerit Dodonis, quæ patria, non proditur. Gerardus Nouiomagus, qui Alpaidem sororem Batauam eamque nobilissimam facit, facile Dodonem Batauum & nobilissimum faceret. Et nomen Dodo videtur Batauicum & Frisicum sonare; Erant namque olim Bataui Frisij.

Apud Leydensem legitur fuisse Comes Ardemiæ, corruptè reor, pro Ardennæ. Verosimile enim est Comitem egisse in loco à conuersatione Pipini non admodum remoto, qualis erat Ardenna.

Chronicon Brabantiaë vulgari lingua impressum Antnerpiæ olim, vocat Principem Orengien, puto intelligere Orangie siue Auraicum in Francia, cuius Principatum & titulum hodie obtinent Nassouij. Potuit Pipinus in Austrasiâ & Franciâ multipollentię, vtroque dominatu Dodonem cumulasse.

D I S S E R.